

Thủ Tỉm Hiều LTAHCC

B.T.P

Tôi đã được đọc nhiều "lá thư ái hữu Công-Chánh". Đọc rất kỹ, có khi đọc đi đọc lại một "lá thư ái hữu Công-Chánh" nhiều lần. Đọc xong cắt căn thân bên cạnh những tài liệu kỹ thuật mà tôi gọi là "gỏi dẫu nầm". Thỉnh thoảng lại lấy ra đọc nữa. Đọc hoài vẫn thấy thích. Tôi quý "lá thư ái hữu Công-Chánh" như thế đó. Nhưng mãi cho đến nay tôi cũng chưa tìm hiều sau về "lá thư ái hữu Công-Chánh". Khi "lá thư ái hữu Công-Chánh" được chuyển về Âu châu, ái hữu KHUC DAN, trong một thư gởi cho tôi, có đề nghị viết bài và góp ý "để cho LT tiến một chút về hình thức cũng như tinh thần". AH, KHUC DAN cũng có gởi ý cho tôi là nên viết một bài về thành phố Stuttgart, nơi mà AH, đã có lần viếng thăm, vào năm 1964 và cho là rất đẹp. Để cho bài viết phù hợp với tôn chỉ và chủ trương của tạp thể AHCC, việc tìm hiều "lá thư ái hữu Công-Chánh" không thể sót được.

"Lá thư ái hữu Công-Chánh" có phải là một lá thư? Lá thư gì? Thư gia đình, thư tình, tâm thư, thư hành chánh, thư chánh trị hay tới hậu thư? Chắc quý AH, đồng ý với tôi hoàn toàn là "lá thư ái hữu Công-Chánh" không nằm trong quy tắc thông thường của một lá thư. Nó phong phú hơn nhiều. Nó bao gồm đầy đủ những tiết mục (Bình luận, tin tức, truyền, thi thơ, nữ công gia chánh, tướng trở v.v.) như một tập san, một đặc san, một tờ báo, một cơ quan ngôn luận vậy. Nó cũng có lập trường chánh trị (không chấp nhận chế độ công sản) tuy không tuyên xưng. Phải chăng "lá thư ái hữu Công-Chánh" chỉ là một tên gọi mà người khởi xướng đã đặt cho nó? Hay là lúc đầu người chủ trương muốn giới hạn nó trong phạm vi quy tắc của một lá thư? Sự thật thì với thời gian "lá thư ái hữu Công-Chánh" đã phát triển nhiều tư hình thức đến nỗi dung.

"Lá thư ái hữu Công-Chánh" không phải là một tập san, đặc san, một tờ báo hay một cơ quan ngôn luận. Như đã trình bày trên, xét về mặt nội dung và hình thức thì "lá thư ái hữu Công-Chánh" không khác gì một tập san, đặc san, một tờ báo hay một cơ quan ngôn luận cả. Tuy nhiên về mặt tổ chức thì hoàn toàn không thuộc về một nguyên tắc, một thể thức nào. "Lá thư ái hữu Công-Chánh" không có chủ nhiệm, không có chủ bút, không có ban biên tập cố bản và cũng không có trụ quán nhất định. Chỉ có ban Phụ trách gồm một nhóm AH, có thiên chỉ ở một nơi nào đó đứng ra đảm trách một thời gian "không lương". Bài vở do các AH, ở khắp nơi trên thế giới viết với đề tài, nội dung, thể văn thích, không bắt buộc phải theo một quy cách nào cả. Quy đề an hạnh "lá thư ái hữu Công-Chánh" do các AH, khắp năm châu đồng góp. "Lá thư ái hữu Công-Chánh" được gởi tặng đến tất cả các AH, Công-Chánh mà ban Phụ trách biết địa chỉ.

Không phải là lá thư, không phải là tập san, đặc san, cũng không phải là một tờ báo hay cơ quan ngôn luận, phải chăng nó là "thời thân của cái diễn đàn AH, cựu sinh viên và sinh viên Công-Chánh"? Hội trước ở Việt Nam cái "diễn đàn AH, cựu sinh viên và sinh viên Công-Chánh" cũng lưu động. Có khi nó được thiết lập ở trước chợ An Đông nơi trụ sở Hội cựu sinh viên và kỹ thuật gia, Có lúc thì tại sân quần vợt Sở dưỡng cụ Gia Định, ở Tổng cuộc kiêu lộ, ở Bộ Công-Chánh, ở Vung Tàu v.v. Ban Phụ trách diễn đàn thì cũng thay đổi do các AH, có thiên chỉ đứng ra đảm nhiệm. Diễn giả hay thỉnh giả cũng vẫn là AH, Công-Chánh. Các đề tài được trình bài tại "diễn đàn" cũng không gò bó vào một quy định nào, nhưng rất phong phú, hấp dẫn và đa diện.

(Xem tiếp trang 45)